

LBRIS

We know
books

Ioan Es. Pop **Opera poetică**

Ediție revizuită și adăugită

Prefață la ediția I
de DANIEL CRISTEA-ENACHE

ROCART

Prefață la ediția I – Răul nemuritor / 5

ieudul fără ieșire / 13

oltețului 15, camera 305 / 15

1. ca o amară, mare pasăre marină / 15
2. fotografia de grup / 16
3. calvarul / 17
4. arcul de triumf / 17
5. botezul / 18
6. am angajat, nene, doi de la camera 24 / 19
7. patru jnepeni cu bărbi fac înconjurul căminului de nefamiliști / 19
8. pasărea hans / 19
9. zoli / 20
10. mă gândesc și acum că puteam s-o iau mai pe de-alături / 20

ieudul fără ieșire (I) / 22

1. la ieudul fără ieșire și noi am, și noi am fost cîndva / 22
2. compunere a elevei ilea ioana din clasa a V-a B / 23
3. l-am rugat pe mircea i-am zis mircea, zidește odată / 23
4. ies rar și cînd ies pereții tremură tot mai vlăguit / 24
5. ne trezim într-o zi vii și nu știm ce-i cu noi / 25
6. noi doi ne-am născut amestecați, vîrți / 25
7. batem în uși să ne deschidă să ne / 26
8. n-am avut curajul unui strigăt niciodată. frate cu / 27
9. în ziua de paișpe, adică marți, adică ieri / 27
10. cînd sînt fericit – și asta se întîmplă / 28
11. tot timpul au avut ai mei grijă ca eu să nu am timp / 30
12. își sărbătorește ziua. e fericit / 31
13. așa că noaptea asta fiind ziua noastră, ne putem permite / 31
14. fugi de carnea ei căci e o carne de vis / 32
15. ce a rostit mircea în fața ucenicilor la 10 noiembrie / 33
16. biruitori rămîn aici doar cei căzuți pe cîmpul de luptă / 33

iarnă cu mircea / 35

- în singurătatea asta în care iarna nu mai am / 35
dar să-l fi cunoscut pe mircea ai fi înțeleș / 36
i-au spus că tov. zubașcu vrem să nu plecați / 37
noi cînd au spus noi am ascultat / 38

ieudul fără ieșire (II) / 39

1. tu chiar crezi că nu sîntem mai mult decît sîntem aici / 39
2. lasă-l, abia dacă l-am putut găsi, s-a strecurat acolo / 40
3. eu sînt proprietarul zice eu locuiesc numai în pod / 41
4. lasă-l, a zis, lasă-l să tacă, nu știe vorbi / 42

5. taci și ascultă: cînd l-au dus pe bunicul la groapă / 43
6. (acum cioplesc la o unghie mare. eu n-am voie să am unghii mari / 43
7. a spus ea: elvira du-te repede la piață e deja noapte / 43
8. (aud cum pereții se apropie pe zi ce trece / 44

amicul / 44

1. se zvonește că-n oraș a apărut amicul, adevăratul amic / 44
2. acuma-s un palton bețiv și bolnav, dracu mă mai ține minte / 45
3. avem și noi mască de trecători, zice amicul / 46
4. dac-ar mai fi adevărul, amice, pentru noi / 47
5. ah, oameni de nimic ce sîntem, nici nimicul / 47
6. eu sînt scaunul pe care-a stat amicul. locuiesc / 47
7. om singur lîngă om singur / 49

viața de-o zi / 50**banchetul / 58****porcec / 61**

iov. iova. iona. ion / 63

nu-mi amintesc deloc de vremea cînd m-a născut dar / 64

cititor infidel, prietenul nostru s-a scufundat / 65

n-am să-ți iert niciodată această infirmitate / 65

micul porcec / 66

porcec / 68

elvira / 68

eu acum vorbesc de sub unghii. ele au crescut deja / 69

trebuie să fi rîs mult aseară, pentru că dimineață / 69

pentru că ochii tăi sunt mari și nu privesc în lumea asta / 70

popescu. o privire spre viitor.. / 70

poate asta este marea, adevărata noastră șansă / 71

cînd beau mi-e mai bine. firește, adesea / 71

casa / 72

m-am ferit de ea de parcă, fugind, aș fi putut scăpa / 73

mă întorc acasă o singură dată pe an, în noiembrie / 74

la treizeci și șase, am învățat să mă rog. am făcut rost cu chiu cu vai de / 75

peste drum de crîșma unde stau și beau / 76

nu mă pot ruga decît cutremurat de oroare. pentru asta / 77

vei înțelege: noaptea suie deasupra casei un / 79

puțină moarte marțea la noi, dar și / 79

n-am îndrăznit să-l întreb niciodată: noi de / 80

nu știi ce l-a apucat pe tatăl meu să-njuge boii la car / 80

anul subțire al pulberii e aproape de sfîrșit / 81

orașul / 81

domnul nostru a intrat în oraș încălțat cu cele mai / 84

el călătorea înainte și numai el / 84

toamnă la capri / 85

aud că prosperitatea și norocul fac mari pagube / 85
vă plîngeți de șansă voi, aici, în centru, unde / 86
aflu că unul nu are casă-n metropolă, iar altul se plînge / 86
în această nefericit de lungă pace am pierdut / 87
o teamă de moarte pe care cei de dinaintea mea / 87
dacă nu aș fi rămas singur devreme, conjurațiile / 88
cunosc un om care învinge moarte-n eritreea / 89
am despre viață amintiri fără frumusețe / 90
am cunoscut această nefericire de tînără / 90
anul ăsta ai ucis mai mult de o mie de melci / 91
și sunt și dintre aceia care stăruiesc să dăm / 91
știu că la asfințit nu mai sunt popoare care să ne-amenințe / 92
adu-mi aminte cînd e primăvară iarăși, poate / 92
m-ați numit atîția ani la rînd nemuritor încît / 93

pantelimon 113 bis / 95

pe vremea cînd era spurcată de alcooluri / 97
nănești / 98
vinicius / 102
gore / 102
elvira / 103
gioni / 105
gănau / 108
băaturica / 109
golul / 109
pantelimon 113 / 110
pantelimon 113 bis / 111
momfa / 112
fotografia de familie / 115

lumile livide / 116

cîtă vreme e noapte aici / 116
ei sunt adânci ca rozele. ca pe niște frunze / 117
dis-de-diminează, pe gură a țâșnit un soare roșu / 117
las lucrurile într-o relativă ordine / 118
mă rog unui dumnezeu care fie a plecat deja / 119
râsul s-a făcut mare și ți-a mâncat toată fața / 119
acest loc pe mal unde ne întîlnim / 120
vezi că mă umflu. vezi că mă umflu, da? vezi sub masă / 121
ți-am spus să te ferești de dimineți / 122
toată vara a fost nemiloasă. ploile au curs neîncetat / 122
te-am văzut aseară cum te strecurai pe scările din spate / 123
pentru tot anul acesta, în care nu s-a întîmplat nimic / 123
copii verzi ca merele au căzut aseară prin livezi / 124
de partea asta nu mai este decît râul. am văzut adesea / 124

colateralul / 126

în landoul vast și negru ca o furgonetă / 126
 bună seara, este zece și curând veți ieși / 127
 acum ca și atunci, omul se teme de sine / 127
 în încăperea din față era cu totul și cu totul umbră / 129
 câteva clipe de odihnă și atât. atât / 130
 se vestește deja colateralul / 130
 în barul de peste drum, toți poartă ochelari negri / 131
 sfârșitul se înăsprește. mulți dintre voi / 132
 încă decenii de-acum înainte / 132
 lupul a intrat în salon în miezul zilei / 133
 o lună mai mare decât cele dinainte / 133
 în noaptea asta moartea va fi diafană / 134
 nu mai stați de mult la capătul experienței / 135
 nu-i prima oară când se vede că ei n-au carne în obraji / 136
 noaptea, pe grumaz răsare tot mai des / 136
 am redus de-acuma moartea la surdină / 137

podul / 139

muzeul lăuntric / 141
 un ins aproape ca noi / 146
 etajul cinci / 146

petrecere de pietoni / 149

argument împotriva / 151
 șlagăre de concentrare / 154
 în timp ce pop își vâra degetele-n gât / 154
 în măcelăria ta mi-ar fi plăcut și mie să lucrez / 155
 am și eu o afacere pe lumea asta / 155
 am descoperit că nu există artă mai grozavă / 156
 când mi-a dat sângele pe nas eram singur acasă / 157
 până mai ieri, am fost sigur că sufletul stă sub inimă / 158
 înainte de execuție, el și călăul lui / 159
 spui că vom învia cu trupul și ne vom întoarce / 160
 dacă nu mi s-ar fi repetat tot timpul că sunt muritor / 161

petrecere de pietoni / 162

luni de zile, auzind că circulă din nou / 162
 auzisem că unul din vărai, chiar de la mine din vărai / 164
 de când mă știu, aceste grâne se coc numai în amurg / 164
 am supraviețuit noi și unor toamne / 165

sacrul și peticul / 167

ce se întâmplă cu oamenii când mor? / 167
 corectorul / 174

nouăzeci / 176

între frontiere / 176
 umflătura din perete / 177

valentin / 178

crezul cu ianuș / 179

glossă / 181

greață la mal / 182

poate să nu fie acesta chiar sfârșitul, dar istoria e gata / 182

strada londra nu mai dă-n strada paris ca pe vremuri / 182

odată ajuns aici, timpul face o buclă / 183

pace în pânțele, unde părinții noștri au / 185

groapa cu alei / 186

confort 2 îmbunătățit / 187

cu acești ochi, cu care n-am văzut niciodată / 189

ca să te pot adulmea măcar / 191

spun unii că, sporită, durerea crește plăcerea / 191

vorbești despre mutilați cu aceeași plăcere / 192

îmi place această încăpere sărăcăcioasă / 193

dacă vrei să vezi cum e să te faci pulbere ca pentru ultimul drum / 193

mi-am spus într-o seară că nenorocul / 194

ceea ce trebuie să știi în această fază e că rezistența a / 195

cam asta-i tot ce mai rămîne după / 196

unelte de dormit / 197

în caz că ți se face somn mai devreme / 199

când eram mic, visam să fiu și mai mic / 199

o, cât aș dori acum să mă rog, dar în loc de asta / 200

de vreo trei luni, mâna stângă îmi tremură tare / 201

stăteam așa și mă-ntrebam de ce o fi atât de scumpă sticla de bere / 202

primăvara devreme, oamenii dorm mai mult / 202

pentru toată lumea, mâine va fi o zi mare / 203

când afli, aproape din leagăn / 204

îmi place camera ta, are ușă și fereastră / 205

la ce să-nchid cu cheia? doar nimeni nu-mi bate la ușă, dar dacă? / 206

o-nfrigurare înghețată-mbracă / 206

până la doi-trei ani, îngerul tău / 207

întunericul e doar o neputință a ochiului, nu a luminii / 209

lumină cu vene aurii și groasă ca funia / 209

dumnezeule, e deja nouă dimineața și e mâine / 211

după ce m-am holbat în noaptea de crăciun / 212

am 52. o mai fi mult până la capăt? / 213

clope / 213

locul unde a încremenit marea / 214

om de zi, om de noapte / 215

dumnezeul tramvaiului 40 / 216

cartea / 217

romi / 218

vioara / 219

- cântec de leagăn / 219
 dorm de două zile. m-am trezit degeaba / 220
 și cei din urmă vor fi cei din urmă / 221
 dacă n-aș fi fost silit să vorbesc / 221
 din pricina prea deselor revelații, timpanele / 222
 când am auzit că va trece pe șoseaua noastră / 223
 îngrozit că fiul va muri / 224
 faptul că nu poate dormi ca tot omul, pe spate / 224
 cei care cred sunt mai frumoși, chiar dacă / 225
 acestea sunt simțurile mici / 225
 un fir de nisip înfășurat într-o sută de piei de vită / 226
 am închis și-am zăvorât cum nu se putea mai bine / 226
 într-o noapte ca asta, nici prea vârtoasă, nici prea zbuciumată / 226
 deși, spune el, acesta este chiar sfârșitul / 227
 amicul meu e măcelar din tată-n fiu / 228
 norocoase sunt țările care nu există / 229
 potriviri după alecsandri & co. / 229
 din văzduh, cumplita iarnă cerne nori de zăpadă / 229
 perdelele-s lăsate și lămpile aprinse / 229
 zi cu stele, ger cu neguri, hai, iubită, la primblare / 230
 du-te în afumătoare, printre cărnuri desfrânate / 231
 apocalipsa vine la pachet / 231
 dincolo / 233
 sunt douăzeci de ani de când dincolo a dispărut / 233
 Până să ajung în așezarea asta, în urmă cu patru ani, habar / 233
 singurătatea la paris e amabilă și nemiloasă / 236
 atunci când îți vei toci toate simțurile, vei scrie cartea rece / 238
 stau pe vârful și nu văd nimic / 238
 mă duc pe un pământ străin și bocesc / 239
 unde ne vom mai întâlni / 239
- 1983.marș.2013.xanax / 241**
 [ÎNTÎI SĂ AMUȚEASCĂ GRĂDINILE. UN TRANDAFIR] / 243
 [MAGNETOFOANELE ANUNȚĂ ORA DOUĂZECI.] / 243
 [CÎND PERSONAJUL SE ÎNCARCĂ DE PEA MULTE TRECUTE] / 244
 [O MARE A ARS. CENUȘA EI NĂVĂLEȘTE PEȘTE] / 244
 [ÎN ACEST DECOR NICI PERSONAJELE, NICI GESTURILE LOR] / 245
 [AM ÎNCERCAT ATUNCI UN DIALOG CU PERSONAJUL. N-A PĂRUT] / 245
 [SOMNUL LUI ERA PE SFÎRȘITE. SURÎDEAI PE STRĂZI] / 246
- 2013.xanax / 246**
 într-o seară, pe la ora nouă / 246
 eternitatea durează mai puțin de o secundă / 247
 12 noaptea nu-i o oră tocmai târzie / 247
 copil de cenușă, tu spui vorbe omenesti / 248

cu groparul fulgerat la crăsmă: tu / 249
 am cincizeci și cinci de ani, dar încă sunt / 249
 fructul copt conține mai multă moarte / 250
 iubește-l pe dușmanul tău / 251
 lucrurile întâmplătoare s-au cam terminat / 251

arta fricii / 253

acum, pune la lucru voința. inversează totul / 255
 suntem doar produsul spaimii și al îmbuibării / 255
 o combustie mai blândă face coborârea mai ușoară / 256
 știi de ce nu mai bate aproape nimeni / 257
 întâi, singurătatea va fi desăvârșită / 258
 noaptea, în patul acela dormea cineva / 258
 nu ne cunoaștem, dar aud că vâslește / 259
 ei merg din răspuțeri către trecut / 259
 sunt un lup și am apărut la marginea orașului / 260
 omul monstruos înaintea pe stradă / 261
 am stat lângă el mai multe luni / 262
 ai unghii strălucitoare, ca ale copiilor cu ochi scoși / 263
 am stat lângă ea ani întregi / 264
 cât de tare m-am speriat când te-am dus / 264
 trebuie să ne despărțim. eu merg spre un / 265
 pe cornițele mele de miel / 265
 Într-un târziu, eu, fiul mamei mele / 266
 După socotelile mele / 266
 ficatul e o carte pe care nu știu când / 267
 sunt sănătos întreaga zi. boala apare / 267
 până mai ieri, marile frici îmi luau mințile / 269
 în partea mea cea mai îndepărtată / 270
 în curând, toate se vor întâmpla pe dos / 270
 am observat că suborganul care naște / 271
 mai grăbită ca oricând, lumea gonește după forme / 271
 orincotro mă uit, mi se pare că văd / 272
 salut, eu sunt ființa ta viitoare / 272
 mai e ceva de stors din simțuri? / 273
 când ați dat mâna cu el, nu ați simțit / 273

Inedite / 275

marele bolnav / 277
 era cât pe ce să inventez o limbă nouă / 278

Notă biobibliografică / 279

Referințe critice / 282

1. ca o amară, mare pasăre marină,
nenorocul plutește peste căminele de nefamiliști
din strada oltețului 15.

aici nu stau decît doar cei ca noi. aici
viața se bea și moartea se uită.

și nu se știe niciodată cine pe cine, cine cu
cine și cînd și la ce.
doar vîntul aduce uneori miros de fum și zgomot de arme
dinspre cîmpiile catalaunice.

cînd urci la noi, amice, ai grijă: la ușă o să te întîmpine
păduchele de san-josé. e paznic aici, o să ți se gudure la
picioare, o să-ți zică dă-mi nene cincii lei să te trec apa, ușa
e-nchisă, aștia mă lasă tot timpul afară, m-au întemnițat afară.
tu nu-l crede, amice, tu nu știi, a venit ieri administratorul,
l-a făcut șef peste tot palierul, el este cel care cîrmuiește acum
camera asta, corabia asta blestemată de sub care apele s-au tras
și a rămas încremenită aici, la etajul trei.
deci plătește-i, amice, el e cîrmaciul, se clatină mereu
ca-n vechime cînd vasul sălta peste ape.
iar dacă-njură ascultă-l cucernic: el cînd înjură
se roagă. așa cum fac toți aici.
așa ai să faci și tu curînd.

aici nu stau decît doar cei ca noi.
aici viața se bea și moartea se uită.

numai în rare clipe de căință și credință, noaptea,
zidurile se subțiază, se alungesc, se înalță
ca un giulgiu tremurător îmbrăcat de un trup nelumesc.
dar nu se trezește nimeni și dimineața căminul e iar o
cămașă boțită din buzunarele căreia ieșim numai noi și atît,
numai noi și atît.

2. fotografia de grup

în jurul mesei după cină. poate îngîndurați. poate doar sleiți. căzută pe dușumea, cu cămașa desfăcută – o piersică stricată – dănțuitoare lascivă a nopților lor. primul din stînga – zoli. cu barba roșcată sprijinită în pumn. cu paharul gol răsturnat peste margine. cu ochii încețoșați. poate doar sleit. poate îngîndurat. după el se vede doar gulerul ridicat al hainei mele, în chip de glugă. mereu uit că nu mă mai pîndește nimeni. mereu umblu ca-nfășurat în altcineva.

la capătul din dreapta – hans. el **da**. el are treișopt. are capul căzut pe masă.
a avut bani. o avea pe tereza. are treișopt.
a avut băiatul un amic, amicul a avut-o pe tereza, tereza a avut banii lui hans. hans are capul căzut pe masă, masa șchioapă, noi cu el.
pe atunci avea 36. acum are 41 la bocanci, viața verde și ciroza hepatică-l așteaptă-n pat. dintre noi, hans e singurul om realizat.
mitru: de un an cu ocupație fără și bun pentru apostolat. pripășit și el aici că aici e hotel pentru toți.
a avut cîndva nevastă și o casă, însă i s-au terminat.

la mijloc între noi șade păianjenul cu cruce.
mereu îngîndurat, înfășurat în giulgiul propriei mătăsi
ca într-o aură de flăcări blîndă.
vin zorile, se face iarăși seară, zice,
și nu se va trezi niciunul să mă vîndă.

3. calvarul

z'ce mă, z'ce, am o cutie de chibrituri, le-am luat alaltăseară de la mătușă-mea. z'ce mi-am perdut paianjenu, numa acolo poa să fie, z'ce, la 305. da tu fii atent, z'ce, păzește intrarea, fluieră când iese, z'ce, e unu așa și pă dincolo, are picioare lungi, umbă numa-n chiloți, merge, z'ce, crăcănat, face pă boieru, vorbește pă nas, țese bă nește cămăși grozave. z'ce să știi că eu pe soră-mea cu el așa și pă dincolo. o văd eu azi, o văd și mâni, mă duc la ei noaptea. ea, z'ce, era-mbrăcată-n blana pisicii și a mieunat. torcea, drăcoica, z'cea c-o să cred că-i pisică. ș'ăla tocma lîngă ea în pat. am tras atunci, z'ce, ceasu jos de pă perete ș-am bătut în el clopotele pînă dimineața. ș-au venit ș-au găsit-o ș-au spălat-o ș-au îmbrăcat-o mireasă. ș'au zis pă el l-ai vrut, pă el l-ai avut. o să fii toată viața nevastă de păianjen. hai, ia-ți stîrpitura acasă. și când să-l ia, păianjenu că cîr, că mîr, că el n-o vrea, că elu-i prea tînăr, că nu-i trebe decît urechea ei, în care el să poată să țeasă pentru ea cămăși de mireasă.

(ș-a venit aînștain la doamna aia, îi era pretină de-o viață. aînștain era de-acum bătrîn și-ntr-o ureche. ș-a văzut aînștain paianjenu, doamna-l crescuse de mic ca pe copilu ei. i-a plăcut paianjenu lu aînștain și s-au făcut pretini la cataramă. săraca doamnă. săraca mamă. a ieșit la bucătărie să-i aducă înaltului oaspe delicatese. atunci hoțomanu – haț pe păianjen, îl bagă-n gură degrabă și-ncepe să-l mestece de zor. când a venit doamna, la colțu' gurii lu aînștain rămăsese neînghițit un picior.

ce-i aia, a zis ea. ce să fie, aripa de la mustața mea. niciodată nu s-au mai văzut după aia. niciodată ea nu l-a mai putut ierta.)

4. arcul de triumf

asta fac acum: mă întorc pe oltețului 15.

este vinerea și este seară.

de vineri pînă luni nu mai am la ce trăi.

atunci hans se înfurie și cumpără spirt sanitar

și zoli se înfurie și cumpără spirt sanitar

și eu mă înfurii și eu și zic la ce

și ei zic la ce și după asta îndoim

totul cu apă și-ncepem să fim fericiți.

ei nu mai zic la ce, eu nu mai zic.
de vineri pînă luni nu ne mai auzim.
ne luăm porția fiecare și începem să fim
mai puțin nefericiți. mai puțin vii.

și pînă duminică noaptea totu-i OK.
și nu mai contează dacă sau dacă nu.
iese hans la geam și zoli la geam însă
nicio corabie nu mai apare dinspre corint.
și ei zic nu-i încă luni și eu zic încă nu.

și pe oltețului e iarăși veselie mare.
vine vineri și de vineri pînă luni
e ziua noaptea ziua noastră liberă
și cîntăm de tremură încăperile –
marinari încercați care speră ca-ntr-o duminică să vadă sosind
la orizont, peste blocurile din colentina,
corabia dinspre corint.

iar luni, cînd toți sînt plecați, sosește în sfîrșit
și aici Fiul ca să mîntuiască:
cu cămașa murdară, cu ochii umflați de nesomn,
cu sticla goală-ntr-o mîină, clătinîndu-se și lălăind.
se cațără pe scară la treisutecinci, își întinde mîinile și zice:
leagă-mă de lemnul ei, să dorm și eu puțin, amice.

5. botezul

e un ceas în cameră pe care hans îl hrănește pe-ascuns.
mișcă mai repede, îi șoptește, mișcă mai repede.
i-a cumpărat cămașă și l-a îmbrăcat. îl
spală, îl schimbă, îl îngrijește ca pe ochii din cap.
ceasul însă e un somnoros. s-a îngășat. s-a lățit
pe toată masa. abia mai stă pe picioare –
ticăitul i-e ca un lătrat.
e un ceas în cameră pe care hans i-l hrănește pe ascuns.

e și un pepene roșu pe care hans l-a adus în casa asta de mic și pe care-l crede pruncul lui.

ah, pruncul s-a copt și s-a rumenit.

unul i-a vîrît într-o zi în pîntece un cuțit.

s-a auzit un geamăt și din prunc a fîșnit sînge dulce și parfumat în răcoarea căruia ne-am botezat.

6. am angajat, nene, doi de la camera 24, se

roagă pentru noi zi și noapte, o să

fim precis iertați,

putem bea în continuare.

7. patru jnepeni cu bărbi fac înconjurul căminului de nefamiliști.

administratorul aleargă după ei cu foarfecele desfăcute.

noi sîntem preoți, strigă ei, noi n-avem voie să fim tunși.

noi sîntem magi, noi n-avem voie.

avem trei luni de cînd venim ca să vedem

minunea de la camera treisutecinci –

irod împutit, noi sîntem magi și am venit s-adeverim

nașterea lui și să-l cărăm la țintirim.

8. pasărea hans

a venit o pasăre noaptea prin fereastră

și am fost sigur că e hans.

era pleșuvă ca el și moartă de beată.

mă, a zis, ia 50 de lei, du-te peste drum, au un

rachiu grozav. **nevermore**, i-am răspuns.

zice: de cînd m-am dus de la voi, zice, m-au

angajat paznic de noapte la belu. am un

girofar a-ntîia. ziua dorm. lucrez cu

poliția. am bani să vă-ngrop. sînt bufnița
minervei. nu deschid ochii decît la lăsarea serii.

acum m-au gradat. am însemne mari pe
ficat. asta de cînd încă stam
p-acilea cu voi. o! și încă ranele mă dor.
hai, mă, du-te de ia ceva să sărbătorim.

hansi, i-am zis, **nevermore**.

9. zoli

— are, mă, careva dintre voi casă și masă-n altă parte? buuun,
ăla să iasă dintre noi. ai, mă, părinți? ai iubită?
ai copii? ai pe cineva să te-nfizeze? hai, ăia
vlea de-aici. hansi,
tu ai, mă, mamă? cară-te. aveți, mă, vreunu
să-i fie milă de voi? adio. e cineva să te regrete, băiete?
pa! ai fost bă, careva, fericit la viața ta? ciao.
pa!

hansi, tîmpitule, aia-i fereastra, ușa-i dincoace.
hai, băiete, sus, că e trei dimineața și vine fericirea
să ne dea la fund de n-o luăm din loc.
încolonarea, băiete. la muncă, băiete. după mine, băiete,
cu pas vioi. din zori în noapte, pînă-n ceasul. hai, că
vine fericirea să dea deșteptarea. hansi, băiete,
ferește-te de ea ca de dracu, băiete,
pre mulți i-a pierdut.

10. mă gîndesc și acum că puteam s-o iau mai pe de-alături

de cît de pe alături am luat-o.
și ziua de azi putea să fie tot aia de mîine,
tot aia de ieri. dar a venit păduchele de san-josé
și-a mpins pîntecu-nainte, și-a dus mîinile la spate,

a perorat întreaga zi, am întrebat, a răspuns, am aflat
c-a fost numit peste oltețului 15-mpărat.

am aplaudat. am cîntat. pe oltețului 15 se deschide
o vreme nouă. toți oamenii sînt fericiți.
avem toți limbi lungi la bocanci și la clopote. ca pe
vremea preascumpului **nostru** gadafi,
care e-n cuba și papă orez vietnamez
din trestii de zahăr coreene.

iar de mîine ni s-a promis cloroform. de mîine lumea va deveni
mai ușoară, mai subțire. se va strecura din noi
ca printr-o pînză de tifon afară.
vom fi mult mai ușori pe masa de operație.
adevărul, și așa, va sta în spate.

or să ne extirpe numai lumea dinafară.
moartea în noi va rămîne intactă.
viața în noi va rămîne exactă.

iar de mîine promitem să nu mai bem,
să nu mai facem deranj la bloc,
să nu mai folosim fosa sceptică.
de mîine promitem să nu mai bem.

numai că mîine iar e azi – dezamăgire,
mîine n-o să fie nicicînd mîine.

1. la ieudul fără ieșire și noi am, și noi am fost cîndva.
și sîntem și acum și o să fim și mîine poimîine și
în veci apa aceluiași rîu ne va scâlda.

cîte luni n-a fost decît doar zi și noapte,
cîte luni nu l-am căutat peste tot?

trecătorule, fii cu luare aminte: spațiul acolo
o cotește brusc la stînga, capul reptilei se
rupe de trup, ghipsul grumazului plesnește și crapă. acel cap
singur plutește acum peste uscaturi și ape,
singur este acolo cel singur pe
corabia lui sebastian.

ci tu fii cu luare aminte: dacă aluneci acolo,
nicio hartă n-are să-ți mai fie de folos,
zadarnic te vei zbate să afli ieșirea intrarea ieșirea,
zadarnic vei zori să rupi lințoliul spațiului
în care-ai lunecat. dincolo n-o să dai decît
de urma piciorului tău de dincoace.
fără margini este ieudul și fără ieșire.

nicio geografie n-a reușit încă să-l aproximeze.
nu l-a prevestit nicio aură.
nu-l urmează nicio coadă de cometă.

ca nourul peste văzduhuri plutește el peste
uscaturi și ape, nu-l prevestește nicio
aură nu-l urmează nicio
coadă de cometă.

2. compunere a elevei ilea ioana din clasa a V-a B
a zis învățătoarea în clasa a patra copii
dar ieudul unde este am zis noi n-am ieșit niciodată să
știm unde este. a zis măcar trece trenul prin partea voastră
am zis trece autobuzul zilnic de
două ori pe săptămână vinerea pe la borșa. a
suspinat am rîs am zis c-o să-i facem în ziua aia o
vizită la apartament să-i ducem flori i-am
dus flori i le-am lăsat în mijlocul camerei ea sta în
mijlocul camerei cu umbrela desfăcută cu
geamantanul în mîină am zis ce vrei să faci a
zis eu aștept autobuzul
eu aștept autobuzul
cum autobuzul ce autobuz aștepți în
încăperea asta fără uși și ferestre –
și ea a zis dar asta nu-i o cameră copii dar asta e o stradă
numai că aici s-a făcut noapte

cum noapte ce noapte ți-ai pus ochelari fumurii
să nu ne mai vezi
și cum să te duci atît de curînd, e abia noiembrie draga noastră
păsările-abia au început să-ngălbenească și să cadă
și autobuzul trece doar vinerea și azi e doar marți
și mîine poimîine doar marți și autobuzul
cînd trece, vinerea, trece doar pe la borșa.

3. l-am rugat pe mircea i-am zis mircea, zidește odată
fereastra asta, aici nu stă nimeni,
haide, umple-o cu mortar și cărămizi, altfel într-o zi
are să mă smulgă iar afară,
n-o să pot sta tot timpul ghemuit sub ea.

dar mircea a zis vai și lumea a zis vai am zis
vai, a zis de mult voiam să-ți împrumut ceainicul ăsta
să ți-l așezi pe cap cînd treci dintr-o încăpere în alta,
are să fie coiful tău strălucitor în bătaia noapții

și ia și bățul cu care predau eu spania la geografie
are să fie sulița ta glorioasă –
ridică-te și îți pornește împotriva,
împlîntă-ți pînă la sînge bocancii în
pîntecul calului nostru de lemn
coboară-n granada căzii de baie, doboară
fluturile de pe lampă este monstrul ce ne pradă
soarele din toaletă –

în bucătărie e cordoba, s-au aciuat în ea șoarecii
îndoielii. răpune îndoiala, am trăit cu ei prea multă vreme
ca să mai știm cine pe cine vînează.

și-n hainele noastre noi nu sîntem noi; ele singure
fluturăperate, haide,
repede-te înspre la mancha hainelor noastre
împlîntă-ți sulița prin ele și scapă-le de noi,
ești singurul care-a trăit toată viața în
spania acestei încăperi,
numai tu știi cum să.

4. ies rar și cînd ies pereții tremură tot mai vlăguiți

după efortul expulziei. într-o zi
n-or să mai aibă destulă putere să-și
împingă fătul afară de tot.

aici numai patul mai are puțină căldură umană.
și eu dorm și mă scufund în saltea și ea mă
îmbucă tot mai de sus, de
umeri, de ceafă, de piept.

și dorm acum pentru că mîine urmează
și mîine să dorm și în molusca pernei
nu mai contează dacă eu sînt eu sau eu –